

II журналистъ. Нима има такова нѣщо?  
Расилния. Дѣла като това на Всичко  
мога.

II журналистъ. А неможе ли да се  
направи нѣщо. . .

Расилния. Може! Както е казано въ  
чл. 360 отъ углавното сждопроизводство.

II журналистъ. (Приближава се къмъ  
расилния и му подава банкнота). Ти остави тия  
членове. ами такова, де. . .

Расилния. (Възмутенъ). Ти знаешъ ли,  
господине, че вършишъ престѣпление, нака-  
зуемо по чл. 428 отъ наказателниятъ законъ?  
Прибирай си банкнотата и си опичай ума!  
Азъ тридесетъ години служа тукъ.

(I журналистъ дръпва II-я и му прави движение съ  
ръжка да си прибере паритѣ).

Расилния. (Развълнуванъ). Не искамъ да  
ти правя зло, защото те виждамъ още младъ  
и не знаешъ тия работи. За сега ще замълча.  
Но за другъ пжтъ—мисли. Не дей смѣта, че  
като съмъ расиленъ, . . (дръпва се на страна и  
продължа да чисти столоветѣ).

II журналистъ. (Къмъ другаря си). Чуд-  
но старче!

I журналистъ. Много нетактично по-  
стѣпи.

II журналистъ. Знамъ ги азъ такива  
честници! Да не бѣше ти тукъ, че да видишъ  
какъ щѣше да ги прибере. Та това си е вече  
общо прието: всѣки расиленъ взема за почер-  
пване. Какво ми дѣдри чл. неznamъ кой си!

I журналистъ. Остави я. Ти загази,  
ами старчето си е добро.

II журналистъ. Добре. Сега по на-